

جاده‌های اسلام در کشور کمال

ایرانیان تا روزیکه اسلام را نمی‌شناخندند 'در مقابل آن ایستادگی می‌کردند و روی خوش به آن نشان نمی‌دادند ولی همینکه بحقیقت دین اسلام بی‌بردن نه تنها از فشمنی باز ایستادند ، بلکه تمام نیروهای خود را در اختیار اسلام قرار دادند و در نشو و ترویج این آئین نو خاسته از هیچ‌گونه تلاش و فدایکاری دریغ ننمودند .

از آنجه گفته معلوم می‌شود : ایرانیان اسلام را بمبیل و رغبت خود پذیرفته اند و هیچ وقت مسلمانان آنها را مجبور به ترک آئین و مذهب و عقاید پیشین خود نکرده‌اند و حتی با آنان معامله اهل کتاب نموده (۱) آزادی و آسایش آنها را تحد ممکن تضمین می‌کردند .

جای کمال تأسف است که مؤلف کتاب «مزد» یسن و تأثیر آن در ادبیات فارسی «کمدر تالیف این کتاب تحت نفوذ شدید یکی از زردشتیان منتصب قرار گرفته ، در این باره سخنانی دور از انصاف و حقیقت به فلم آورده است : او سعی می‌کند زردشتیان ایران را در دوره اسلامی خیلی مظلوم جلوه دهد ،

این حقیقت را باید نادیده انگاشت که : اسلام - آوردن ایرانیان بهمان سرعان کم‌مجاهدان اسلامی پیش میرفتند ، نبوده است .

فتحات حیرت انگیز و خیره گفته مسلمانان ، بر ق آساسورت گرفت و در آن دادگاهی سلطنت ساسانی بحکومت خلخال تبدیل یافت و لیکن اسلام آوردن ایرانیان بهمان شدت و سرعت نبوده است و هرچه آشنازی مردم بادین اسلام پیشتر میشد ، پیشرفت آن سریعتر می‌گردید بهمان درجه که اسلام رفته رفته در دلهای ایرانیان برای خودجا بازمیکرد بهمان نسبت ، آئین زردشتی از رویق می‌افتدواز پیروانش کاسته میشد .

(۱) فتوح البلدان بلاذری : ص ۲۶۷-۲۶۸ - مروج الذهب ج ۱ ص ۳۸۲ طبع مصر

مسلم خلغا از شرکت در غزوات و دادن خمس و زکوہ که بر امت پیامبر فرض بود معافیت داشتند «(۲) مؤلف کتاب « کارنامه اسلام » می نویسد : (.. در هر صورت اسلام و قدرتمندی در سرزمین های فتح شده انتشار و قبول می یافت ، و این انتشار و قبول نه از راه عنف و فشار بود بلکه بسبب مقتضیات و اسباب گونه گون اجتماعی بود» (۳)

و همچنین یکی از نویسندها (تاریخ فرهنگ ایران) در کتاب خود می گوید :

«... امکنه ای که در تحت استیلای عرب رفت همکی مردم یکمرتبه ایمان نیاوردن زیرا که قبول اسلام اجباری نبود، زردشیان که اهل کتاب شمرده بیشتر مختار بودند که بمنصب خود باقی بمانند و جزیه بدهند یا مذهب جدید را پذیرفته جزو و گروه مؤمنین شوند با این ترتیب مردم بقدیریج اسلام آوردند بطوریکه تا قرن چهارم هجری تقریباً در تمام ایالات ایران آتشکده ها کما کان بر جا بود و پیر و انمزد بسنا مطابق آئین خود رفتار میکردند» (۴)

مقصود اینست : از قرون نخستین اسلام تا قرن پنجم ، مذهب زردشی در ایران هنوز بسیار رایج و عده پیروان آن کمیش زیاد بود و در منابع اسلامی برویه کتب جغرافی از کثیر مجوش و فراوانی آتشکده ها در شهر های ایران مکرر سخن رفته است (۵)

(۲) مزدیسنا و تائیر آن در ادبیات فارسی : دکتر محمد معین - با مقدمه پورداده اوس ۱۸-۱۲-۱۸۱۰ دیباچه :

(۳) تاریخ ادبیات ایران ۱ ج ۲۹۷ ص ۳ (۴) کارنامه اسلام : دکتر عبدالحسین ذرین کوب ص ۳

(۵) تاریخ فرهنگ ایران : دکتر عیسی صدیق ص ۸۸-۸۹

(۶) التنبیه والاشراف : مسعودی ص ۹۱-۹۲ - المسالک والمالک : ابن خردادبه من ۱۲۶-۱۹۴ سالک المالک : استخری ص ۱۳۹ - البلدان . ابن القیم ص ۲۴۷ معجم البلدان : یاقوت : ج ۴ ص ۲۵۴

شماره ۵ - سال ۱۳

چنین می نویسد : « از آغاز سلطنت عرب ایرانیان از لحاظ دیانت ناگزیر بودند یا قبول اسلام کنند و یا جزیه پردازنند ، در نتیجه به سه بخش تقسیم شدند » سپس تصریح می کند : « دودسته از اینها از قرس دشمن ناگزیر ایران ، میهن نیاکان خود را ترک کنند و رهسپار دیارهند شدند » .

گروه دیگر از ایرانیان با حفظ آئین مزدیسنا در میهن خوبی باقی ماندند ناچار متحمل رفتارهای نشت و ناشایست ملت غالب وهم میهنان خود گردیده همواره مورد تحقیر و هانت و مجبور به غم غایبی و آئین اجدادی خوبی بودند و در اجرای مراسم مذهبی آزادی نداشتند .. (۶)

با توجه به مطالعه پادشاه دیگر جائی برای این سخنان بی اساس باقی نمی ماند چنانکه ایران انشناس معروف « ادو از در بر اوون » در این بازه مبنی نویسد : « تحقیق درباره غلبه تدریجی آئین اسلام بر کبیش زردشت مشکلتر از تحقیق در استیلاه ارضی عرب بر مستملکات ساسانیان است ، چه بسا تصور کنند که جنگجویان اسلام اقوام و ممالک مفتوحه را در انتقام یکی از دوراه مخبر می ساختند : اول قرآن ، دوم شمشیر ، ولی این تصور صحیح نیست ، زیرا گبر و ترسا و بهود اجازه داشتند آئین خود را نگهداشند و فقط مجبور بدادن جزیه بودند و این ترتیب کاملاً عادلانه بود زیرا اتباع غیر

می شدند .

مسلمانان بازردشتیان مانند سایر اهل کتاب با کمال نرمش و اخلاق نیکو رفتار می کردند و بندرت ممکن بود بدون نقض عهد آنانرا مورد تعقیب قرار دهند .

مؤلف کتاب با ارزش «فرهنگ ایرانی» مینویسد: زردشتیان نیز در قرنهای نخست از آزادی کامل برخوردار بوده اندوازاین روشاده ایشان زیاد بوده و تأثیر بسیاری در حیات اجتماعی و فرهنگی کشور داشته اند «(۷)

از منابع تاریخی برمی آید در تبیجه خوش رفتاری مسلمانان و عدم اجبار و اکراه تا قرن پنجم آئین زردشتی در ایران هنوز رایج و عده بیرون آن زیاد بود و آتشکده ها بقداد فراوانی در شهر های ایران دایر بوده و مؤبدان و دانشمندان ایرانی با آزادی کامل ، همچنان فعالیت های دینی و فرهنگی خود را دنبال می کردند .

تاریخ نویسان و جغرافی دانان اسلامی چون : «مسعودی» (۸) و «استخری» (۹) و (بن الفقيه) (۱۰) و (ابن رسته) (۱۱) و «باقوت حموی» (۱۲) و (ابن حوقل) (۱۳) و «حمزة اصفهانی» (۱۴) و «مقدسی» (۱۵) و «ابو ریحان بیرونی» (۱۶) و «حمد الله مستوفی

(۷) فرهنگ ایرانی : دکتر محمد محمدی ص ۲۸ (۸) مروج الذهب ج ۱ ص ۳۸۲ - التبیه والاشراف ص ۹۱-۹۲ (۹) کتاب : مسالک الممالک ه ۱۱۸-۱۲۶-۱۹۴ کتاب : مسالک الممالک ه ۱۱۸-۱۲۶-۱۹۴

(۱۰) البلدان : ص ۲۴۷-۲۴۷ (۱۱) الاعلاق النفيسة : ص ۱۶۵-۱۶۷

(۱۲) معجم البلدان : ج ۴ ص ۲۲۵ (۱۳) صورة بلاد العراق الجم من كتاب: المسالك والممالك ص ۲۸

(۱۴) تاریخ حمزه اصفهانی ص ۱۲۷-۱۲۶

(۱۵) احسن التقاسيم ص ۴۲۰-۴۲۹-۴۲۹ (۱۶) الاثار الباقية : ص ۲۴

بدیهی است ، زردشتیان ایران و سازمان های وابسته به آنها کمدر دوره های نخست اسلام بحد وفور در ایران وجود داشته اند می توان از جمله عواملی شمر که در حفظ آثار فرهنگی و دینی ایران باستان تأثیر فراوان داشته است و آنان بودند که آثار ایرانی را در دست داشته در نزد خود و یا در آتشکده ها و جاهای امنی نگه میداشتند و بدوس و بحث آنهامی پرداختند و بدین ترتیب از نایاب شدن آنها جلوگیری می کردند بطور یکه تاریخ نویسان و دانشمندان اسلامی برای تحقیق در تاریخ و آداب و رسوم و مذاهب ایرانی بمعربدان و هیربدان مراجعه میکرده اند .

آری همین طبقه یکی از مهمترین منابع مسعودی یعقوبی حمزه اصفهانی ، ابو دریحان بیرونی ، دینوری ابن راوندی و ابن فاراس و دیگر تاریخ نویسان اسلامی در تاریخ ایران بوده است . معابد اهل کتاب در نخستین قرن های اسلامی .

مسلمانان با اهل کتاب ، رفقاء پسندیده و انسانی داشتند و حتی پس از آنکه اهل کتاب در ذمہ مسلمین قرار می گرفتند ، مسلمانان خود را ملزم به حفظ معابد آنها میدانستند و مانع از تخریب آن معابد

تبديل گردید

فی المثل مسجد جامع یزد آتشکده بود ، بعدها تبدیل به مسجد شد (۱۹)

خلاصه ، گفتار این مورخان عی دساند که : در قرن های نخستین اسلامی زرده شیان مانند سایر اهل کتاب در قلمرو اسلام در امنیت و آسایش و از روح تحمل و گذشت فاتحین بهر مند بودوا این خودمی دساند که ایرانیان آین خود را به صلح و سلم ، بتدریج تغیر داده اند .

بدین جهت با اطمینان خاطر می توان گفت : سخنان مؤلف « دوقرن سکوت » از واقعیت دور است او بعد از آنکه نسبت تهمت ناروای « کتاب سوزی » را به مسلمانان داده است : می نویسد : (...) مگرنه این بود که در حمله تازیان ، موبدان بیش از هر طبقه دیگر مقام و حیثیت خویش را از دست دادند و تارو مار گشته و تباہ گردیدند ؛ با گشته شدن و پراکنده شدن این طبقه پیداست که دیگر کتابها و علوم آنها نیز که بدرد تازیان نمی خورد موجبی برای بنا نداشت « (۲۰) »

بالاخره ، معلوم نیست این مطالب را روی چه ملاک و مدرکی گفته است . هر چند اینکه نه مطالب خوشایند (ناسیونالیستهای مغرو و افراطی) است و

قریبی « (۱۷) » در کتابهای خود تصریح کرده اند براینکه در قرون نخستین اسلام موقعیت زرده شیان همچنان استوار بوده است و در این کتابها از فراوانی آتشکده ها در تمام شهرهای ایران مکرر سخن بیان آمده است .

بدینهی است در تتجدد دسوی کامل اسلام از طریق منطق و عقل ، نه اجبار و اکراه ، در اذهان ایرانیان ، روز بروز از تمداد زرده شیان کاسته می شد تا بدرجہ ای رسید که بعد از قرن پنجم یک اقلیت بسیار ناچیزی اذ آنان دو دین خود باقی ماندند و اکثریت زرده شیان بدمیل ورغبت خود اسلام را پذیر فتند .

چنانکه « مستر فرای - R.Frve » در کتاب خود می نویسد : ... شرح جالبی از پیکار میان مسلمانان و زرده شیان در شهر کازرون در زمان (ابو- اسحاق ابراهیم بن شهریار الکازرونی) که در سال ۱۰۳۴ میلادی در گذشته است ، در دست داریم بسیاری اذ زرده شیان به راهنمائی این شیخ به اسلام گرویدند « (۱۸) »

آری اندک ، اندک آتشکده ها با کم شدن زرده شیان روبکاستی نهاد و طبق نوشته بعضی از محققین بسیاری اذ این آتشکده ها در دوره های اسلامی : بدست خود ایرانیان بمسجد

(۱۱) نزهه القلوب که در سال ۷۴۵ تأثیف شده است (۱۸) میراث باستانی اسلام: ص ۳۹۶-۳۹۷

(۱۹) تاریخ تمدن ایران ساسانی : ج ۱ ص ۹۹

(۲۰) دوقرن سکوت : دکتر عبدالحسین زرین کوب ص ۱۱۵ - چاپ اول این کتاب در دیماه ۱۳۳۰ انجام یافته است .

اسلام ، اهل کتاب بودند یاد در دید آن – یهود ، نصاری ، مجوس و صابئین - در این میان تکلیف یهود و نصاری معین بوده چون در اینکه آنها اهل کتابند اختلاف وجود نداشت . نسبت به مجوس تردید بود . اما با آنها نیز به دستاویز حدیث ، معامله اهل کتاب شد . حتی بعد از این اتفاق ارپا و هند و تبت نیز توانستند بنویان مجوس در قلمرو اسلام با پرداخت جزیه درصلح و آزادی بسر برند . سپس اضافه کرد . اهل کتاب بهیچوجه مجبور بقبول اسلام نمی شدند .. مجوس جزیه بیی که به اسلام می پرداختند بهرا تسبیکتر و راحت تر از مالیات سرانه بیی بود که پیش از آن به حکومت خویش - ساسانیان - مهداد نداد !) (۲۲)

در این پادشاهیان همکران وهم اندیشان ذیادی از نوع خود دارند ولی هرچه هست خلاف واقعیت است . درست است که این مؤلف محترم در کتاب « دو قرن سکوت » این چنین اظهار نظر کرده است ولی کتابی که بعد از آن بنام (کارنامه اسلام) تألیف نموده و بقیئاً پس از مطالعات عیقتن در تاریخ اسلام و ایران بوده ^۱ باصره احت قابل تحسین گفته های سابق خود را باین صورت اصلاح و تکمیل می کند :

« ... روایتی هم که گفته اند کتابخانه مدارن را اعراب نابود کردن ظاهراً هیچ اساسی ندارد و مأخذ آن تازه است » (۲۱)

و در فصل اول این کتاب نقیس (کارنامه اسلام) می نویسد : « فتح اسلامی البته با جنک حاصل شد اما نشر آن در بین مردم کشورهای فتح شده به زور جنک نبود ! خاصه در جاهائی که مردم ! از نظر

(۲۱) کارنامه اسلام : دکتر عبدالحسین ذرین کوب : مس ۳۶ این کتاب در سال ۱۳۴۸ در تهران جطبع رسیده است (۲۲) همان کتاب ص ۱

پیغمبر اسلام فرمود :

« سلیمان (ع) را میان « علم » و « حکومت » مخیل ساختند ، او علم و دانش را بر گزید ، حکومت را نیز باو دادند چون علم و دانش را بر گزیده بود » ۱